

## La Plaça del Diamant: resum general

La novel·la comença amb la protagonista, la Natàlia o Colometa, que va amb la seva amiga Julieta a ballar a la plaça del Diamant de Gràcia. Allà coneix en Quimet, que insisteix a ballar amb ella i li posa el sobrenom de Colometa. Ella fuig espantada però ell la persegueix pels carrers fins que aconsegueix escapar-se. Uns dies més tard es retroben i comencen a sortir junts, encara que la Colometa no gosa dir-li que ha deixat el seu promès en Pere.

En Quimet està obsessionat amb la idea que el cap de la Colometa la mira de manera lasciva. Això els porta discussions, igual que el fet que ella no admiri l'arquitecte Gaudí. La mare d'en Quimet coneix la Colometa i l'aprova com a núvia del seu fill. Es casen i s'instal·len en un pis que necessita arranjaments. Ben aviat ella queda embarassada i deixa la feina a la pastisseria. Neix un nen, l'Antoni.

Mentrestant en Quimet es dedica a restaurar mobles i es queixa d'un dolor a la cama que només pateix durant la nit. Un dia porta a casa un colom ferit i decideix criar coloms, primer en gàbies al terrat i després construint un gran colomar. Neix una nena, la Rita. L'Antoni està gelós i un dia intenta escanyar la germana. La Colometa busca feina, deixant els nens amb l'amiga senyora Enriqueta.

Troba feina en cases estranyes, netejant i cuinant per uns vells excèntrics. A casa, en Quimet omple la casa de gàbies i coloms. Els nens juguen amb les aus. En Quimet somia fer-se ric venent coloms i vol construir una granja. La Colometa arriba esgotada de la feina i té els nens descuidats i la casa plena de coloms. Demana ajuda però no serveix de res.

Arriba la República i en Quimet i els amics discuteixen de política. La feina d'en Quimet va malament. La Colometa busca noves feines en cases estranyes i acaba portant els nens amb ella amagats. A casa en Quimet obre forats al sostre perquè els coloms entrin a les habitacions. Omple la casa de gàbies i aus. Somia amb dedicar-se professionalment a la cria i venda de coloms.

La Colometa arriba exhausta de la feina i té la casa plena de coloms. Demana ajuda però no li fan cas. Un dia en Quimet li diu que té un cuc solitari, pren un remei i expulsa un cuc llarguíssim. La Colometa queda embarassada diverses vegades més. Durant els embarassos en Quimet l'obliga a seguir sortint amb la moto i ella ho passa molt malament.

Neixen més nens, l'Antoni està sempre gelós i la situació a casa és caòtica. En Quimet segueix obsessionat amb els coloms i el seu projecte. La Colometa està desesperada, no sap on acudir. Un dia es retroba amb en Pere, el seu antic promès, s'assabenta que la seva mare ha mort i se sent culpable per haver-lo deixat. Quan ho explica a en Quimet ell s'enfada i l'obliga a prometre que no el tornarà a veure.

La situació econòmica empitjora quan un client estafa en Quimet. La Colometa troba una altra feina en una casa estranya. En Quimet omple la casa de coloms, somiant en dedicar-s'hi professionalment. La Colometa arriba esgotada a la feina i té els nens

descuidats i la casa plena de coloms. Demana ajuda sense èxit. Un dia en Quimet torna a dir que té un cuc solitari. Expulsa un altre cuc gegantí. La Colometa queda embarassada varies vegades més i en Quimet l'obliga a seguir en moto. Neixen més nens. La situació és insostenible. La Colometa no sap què fer. Un dia en Quimet li diu que vagin a conèixer a mossèn Joan perquè els casi. Però mossèn Joan els convenç per fer una gran cerimònia religiosa. Es casen per l'església davant de molts familiars i amics. La Colometa està molt feliç.

La Natàlia continua amb les seves feines de casa i cuidant dels coloms mentre en Quimet treballa a la fàbrica. La seva sogra va a visitar-los i queda horroritzada en veure els coloms que tenen a casa. La Natàlia comença a matar els colomins dins dels ous per tal que en Quimet perdi interès pels coloms. En Cintet i en Quimet parlen de fer-se militants, la Natàlia no ho vol però en Quimet s'hi uneix igualment.

Es declara la guerra. En Quimet es converteix en milicià. La Natàlia perd la feina a ca l'amo. La situació és difícil, han de vendre moltes de les seves possessions per subsistir. En Quimet torna de tant en tant del front d'Aragó, està tuberculós. La Natàlia deixa el seu fill Antoni en una colònia d'infants refugiats perquè no té prou per alimentar-lo. Un milicià porta a la Natàlia el rellotge d'en Quimet, li diuen que ell i en Cintet han mort en combat.

La Natàlia queda vidua amb dos fills petits que alimentar. Troba feina netejant a l'ajuntament. Es casa amb l'Antonio, l'adrogue de les vegades, un home solitari. La Natàlia està espantada, té por que en Quimet torni i la trobi casada amb un altre. Passen els anys, la Rita, la seva filla, es casa amb en Vicenç. La Natàlia surt poc de casa, viu reclosa i té al·lucinacions amb coloms. Un dia surt amb un ganivet, vol entrar a la seva antiga casa on vivia amb en Quimet, però no ho aconsegueix. Té una crisi nerviosa a la plaça del Diamant on crida i la gent del barri l'ajuda. Torna cap a casa amb l'Antonio, s'adormen junts.

# La Plaça del Diamant: resum per capítols

## Capítol I

La Natàlia, coneguda com la Colometa, es troba a la plaça del Diamant de Gràcia. La seva amiga Julieta l'ha convidat a anar a ballar aquella nit, encara que la Colometa està cansada després de treballar tot el dia a la pastisseria. Decideix anar-hi igualment perquè li costa dir que no a la gent. Quan arriben a la plaça, la Colometa es troba amb un noi que insisteix a ballar amb ella tot i que té promès. Mentre ballen el noi li posa el sobrenom de Colometa. Quan s'acaba la cançó ella fuig espantada i ell la persegueix pels carrers. Finalment ella s'arrenca els enagos i aconsegueix escapar-se'n.

## Capítol II

Uns dies més tard la Colometa es retroba amb el noi, que es diu en Quimet. Comencen a veure's i sortir junts, encara que ella no gosa explicar-li que ha deixat el seu promès en Pere. En Quimet està obsessionat amb la idea que el cap de la Colometa, el pastisser, la mira de manera lasciva. Això els porta discussions, igual que el fet que en Quimet vulgui que ella admiri l'arquitecte Gaudí. La mare d'en Quimet coneix la Colometa i l'aprova com a núvia del seu fill. Li regala un rosari. Un dia la Colometa i en Quimet van a passejar pel Parc Güell.

## Capítol III

En Quimet es presenta per sorpresa a la Colometa i li diu que ha de deixar la feina a la pastisseria perquè el seu cap va darrere de les dependents. Ella s'hi nega, dient que el seu cap és respectable. Discuteixen i passen setmanes sense veure's. Quan es retroben, en Quimet torna a insistir en el tema de l'admiració cap a Gaudí. Li diu que si es casa amb ell ha d'aprendre a trobar bé tot el que a ell li agrada. La Colometa no sap què pensar.

## Capítol IV

L'amiga de la Colometa, la senyora Enriqueta, l'anima a casar-se amb en Quimet, dient que necessita un marit i un sostre. Creu que en Quimet li convé més que en Pere. La Colometa li explica que de vegades en Quimet es posa trist i diu "pobra Maria". La senyora Enriqueta li aconsella que no li deixi entendre el que pensa.

## Capítol V

El pare de la Colometa li pregunta quan es casaran. Ella li diu que depèn de quan acabin d'arreglar el pis. Ell li demana que porti en Quimet a dinar diumenge. La Colometa i en Quimet van a beneir palmes per Rams. Després dinen a casa la mare d'en Quimet i l'endemà amb el pare de la Colometa. En Quimet discuteix amb els dos sogres en aquestes trobades.

## **Capítol VI**

En Quimet diu a la Colometa que han de pagar el lloguer del pis a mitges. Ella s'hi nega però acaba acceptant. La porta a conèixer a mossèn Joan perquè els casi aviat i sense gaires cerimònies. Però mossèn Joan els convenç per fer una bona cerimònia religiosa, ja que el matrimoni és per a tota la vida.

## **Capítol VII**

Han passat dos mesos des que la Colometa i en Quimet es van casar. Viuen en un pis que necessita reformes. En Quimet es dedica a restaurar mobles mentre ella no treballa. La Colometa aviat queda embarassada i deixa la feina a la pastisseria. Neix un nen que anomenen Antoni. Ella està centrada en la criança i la llar. En canvi en Quimet es queixa d'un dolor a la cama que només pateix durant la nit.

## **Capítol VIII**

En Quimet construeix una cadira mallorquina especial on només pot seure ell. Passa nits enfeinat fent plànols i dissenys de mobles. La Colometa finalment coneix la botiga d'en Quimet però ell no vol que ella s'hi fiqui. Un dia en Cintet els diu que un ric client vol que en Quimet li restauri els mobles. Això els permetrà pagar les despeses del casament.

## **Capítol IX**

Una nit en Quimet, la Colometa i en Cintet perden la clau del pis quan tornen de sortir. Forcen la porta i l'endemà la troben penjada darrere la porta. La Colometa explica a en Quimet que és com si realment l'haguessin perdut. Arriba la festa major però en Quimet està enfadat perquè un client l'ha estafat. Passen els dies tancats a casa.

## **Capítol X**

La mare d'en Quimet explica a la Colometa que de petits, en Quimet i en Cintet li van arrencar les seves plantes de jonquilles. En Quimet i la Colometa discuteixen perquè ella no s'enfada amb el client que l'ha estafat. Un dia la Colometa es troba amb el seu antic promès en Pere, que està trist i sol, i se sent culpable per haver-lo deixat.

## **Capítol XI**

La Colometa dona a llum un nen anomenat Antoni. El part és complicat i trenquen una pota del llit. En Quimet es queixa que haurà de reparar-la. La mare d'en Quimet i l'amiga senyora Enriqueta van a conèixer el nadó. El nen plora molt a les nits i en Quimet perd la paciència. El tanquen a una habitació però els veïns es queixen.

## **Capítol XII**

L'amiga senyora Enriqueta cuida de tant en tant el petit Antoni. Un dia en Quimet porta a casa un colom ferit que han trobat al balcó. Decideixen curar-lo i posar-lo en una gàbia. A en Quimet se li acut criar coloms al terrat. Construeix un colomar amb l'ajuda d'en Cintet i en Mateu. La Colometa haurà de rentar-ne la barana.

## **Capítol XIII**

En Mateu ajuda en Quimet a construir el colomar al terrat. Ha de treure les pertinences que la Colometa tenia allà. Li promet fer-li un cobert per tornar-les a posar. En Quimet somia tenir molts coloms. Explica a en Cintet i en Mateu com és la vida dels coloms, comparant-la a la de les persones. Deixa enlairar-se els coloms per primer cop.

## **Capítol XIV**

La Colometa compra al mercat i té diverses venedores habituals. Un matí, de camí a la feina, en Quimet la troba i li diu que ha de deixar de treballar a la pastisseria. Ella s'hi nega. Discutexen i passen setmanes sense veure's. Quan es retroben, en Quimet torna a insistir en la seva obsessió amb el cap de la Colometa.

## **Capítol XV**

En Quimet decideix que el petit Antoni necessita aire i carretera. El lliga en un bressol a la seva moto i se'l endú a donar voltes. A la Colometa això li provoca molta angoixa, però en Quimet diu que el nen s'acostumarà a anar amb moto. Un dia en Quimet torna a queixar-se de la cama i diu que té reuma. La mare d'en Quimet els visita sovint.

## **Capítol XVI**

En Quimet comença a queixar-se d'un malestar que li ve després de menjar i diu que és "angúnia". La Colometa troba trossets estranys al llit i sospita que en Quimet està malalt. Ell va a la farmàcia i li diuen que té un cuc solitari gegantí. La Colometa s'espanta molt.

## **Capítol XVII**

Arriba la República i en Quimet es torna molt polititzat. En Cintet i en Mateu discuteixen apassionadament de política a casa seva. La feina d'en Quimet va malament perquè la situació afecta els seus clients rics. Els nens de la Colometa juguen al carrer. Ella no sap on deixar-los per anar a treballar.

## **Capítol XVIII**

La Colometa aconsegueix una feina en una casa pairal amb diferents pisos i terrats. Els amos són uns excèntrics vells que viuen amb la seva filla. Li ensenyen tota la casa, molt estranya i plena de racons i portes. Necessiten una dona que els faci feines i cuini.

## **Capítol XIX**

En Quimet anima la Colometa a treballar fora, dient que ell es dedicarà a criar coloms. Ella comença la feina nova. S'ha d'adaptar a la casa laberíntica dels seus excèntrics amos. Un dia es queda sense aigua i avisa els amos, que solucionen el problema. Li expliquen que tenen problemes amb un llogater.

## **Capítol XX**

Ve l'home de la companyia d'aigües a arreglar l'avaría. El senyor de la casa fingeix que porten dos dies sense aigua per commoure'l. La Colometa s'adona que és una farsa dels amos. Li expliquen que la seva filla està malalta per haver mogut unes plantes de lloc. Necessita que li extirpin un ronyó.

## **Capítol XXI**

La Colometa es cansa de la feina i de l'olor constant de colson. En Quimet regala coloms als amics. L'amiga senyora Enriqueta li diu que en Quimet només pensa a divertir-se. Un dia la Colometa compra moltes vegades a l'adroguer per encàrrec d'en Quimet, que queda meravellat de la seva qualitat.

## **Capítol XXII**

La Colometa només sent parrupejos de coloms constantment. Està exhausta de la feina i de la situació a casa. En Quimet segueix obsessionat amb els coloms i no l'ajuda. Ella no gosa queixar-se. Demana ajuda a la senyora Enriqueta i a la mare d'en Quimet però no serveix de res. S'ha convertit en "la noia dels coloms".

## **Capítol XXIII**

En Cintet i en Quimet parlen de fer-se militants i tornar a l'exèrcit. La Natàlia no vol que en Quimet participi, ja ha fet el servei militar. Però en Quimet s'hi afegeix igualment. Comença la guerra. En Quimet es converteix en milicià. La Natàlia perd la feina a ca l'amo i la situació és molt difícil.

## **Capítol XXIV**

En Quimet torna de tant en tant del front d'Aragó. Està tuberculós i creu que morirà aviat. Venen el poc que els queda per subsistir. La Natàlia ha de deixar el seu fill Antoni en una colònia d'infants refugiats perquè no té prou per alimentar-lo. Un milicià porta a la Natàlia el rellotge d'en Quimet, li diuen que ell i en Cintet han mort en combat.

## **Capítol XXV**

La Natàlia queda vídua amb dos fills petits que alimentar. Troba feina netejant a l'ajuntament. Es casa amb l'Antoni, l'adroguer de les vegades, un home solitari que li ofereix seguretat. La Natàlia té por que en Quimet torni i la trobi casada amb un altre.

## **Capítol XXVI**

Passen els anys. La Natàlia i els seus fills viuen bé amb l'Antoni. La seva filla, la Rita, es vol casar amb en Vicenç tot i que al principi el rebutja. Finalment accedeix i es casen.

## **Capítol XXVII**

La Natàlia surt poc al carrer, viu tancada a casa. Té al·lucinacions amb coloms. Un dia surt amb un ganivet, vol entrar a la seva antiga casa on vivia amb en Quimet, però no ho aconsegueix. Pateix una crisi nerviosa a la plaça del Diamant on crida i la gent del barri l'ajuda.

## **Capítol XXVIII**

La Julieta, una noia que Natàlia coneixia de quan treballava a la pastisseria, la va venir a visitar. Li va explicar que s'havia enamorat d'un noi del front i que havien passat una nit junts en una casa abandonada. La Julieta estava preocupada que li matessin el promès a la guerra. Natàlia li va explicar que ella ja no podia gaudir de nits així, que la seva vida era diferent, dedicada a la feina i als fills.

## **Capítol XXIX**

En Cintet i en Quimet van venir de visita del front d'Aragó, on estaven fent la guerra. Van portar menjar i es van endur dos matalassos. En Cintet li va explicar a Natàlia que en un viatge en avioneta a Cartagena per buscar bitllets de banc, un ocell s'havia colat dins l'avió. En Quimet li va dir que era tuberculós i que no volia fer petons als nens per no encomanar-los els microbis.

## **Capítol XXX**

La situació a la ciutat era complicada, sense gas ni menjar. En Quimet anava armat pels carrers. Natàlia estava cansada de treballar tant. Un dia en Quimet es va presentar amb set milicians, brut i abandonat. Li va dir que al front menjaven poc i que l'organització fallava. Ella li va explicar que havia perdut la feina i que ara treballava netejant a l'ajuntament.

## **Capítol XXXI**

Els llums de la ciutat estaven pintats de blau perquè no es veiés la claror des de l'aire si bombardejaven. Quan van bombardejar des del mar, el pare de Natàlia va morir de l'ensurt. Ella el va anar a vetllar però només va poder estar-hi unes hores perquè l'endemà havia de treballar.

## **Capítol XXXII**

A Natàlia li costava trobar menjar pels nens. Va haver de portar el seu fill a una colònia infantil, encara que al nen no li feia gens de gràcia. Allà almenys menjaria bé. La nena es

quedava sola a casa quan Natàlia treballava. Un milicià li va dir que en Cintet i en Quimet havien mort com uns homes, i li va donar el rellotge d'en Quimet.

### **Capítol XXXIII**

Natàlia es comparava a una persona feta de suro, dura per fora però buida per dins. Intentava distreure's mirant les botigues quan sortia al carrer. Va anar a comprar sulfumant a l'adrogueria sense diners, dient que ja passaria a pagar. Però l'adroguer la va seguir al carrer i li va oferir feina a casa seva.

### **Capítol XXXIV**

Natàlia va tornar a la casa dels seus antics amos per demanar feina, però ells la van rebutjar dient que no volien tractes amb gent pobre. Ella estava desesperada per la falta de treball i menjar.

### **Capítol XXXV**

Natàlia tenia tot planejat per suïcidar-se amb els seus fills, però quan anava a comprar el sulfumant va canviar d'idea en veure la gent pel carrer. Després de creuar el carrer, on abans s'esverava, es va adonar que podia seguir endavant.

### **Capítol XXXVI**

Natàlia va començar a treballar a casa de l'adroguer de les vegades. A poc a poc anava refer la seva vida, els fills estudiaven i menjaven bé. L'adroguer li deia que estalviés i que no netegés tant. Un dia li va confessar que volia casar-s'hi perquè no podia viure sol, encara que no podia tenir fills.

### **Capítol XXXVII**

Després de rumiar-ho molt, Natàlia va acceptar casar-se amb l'adroguer. Ell va reformar la casa abans de la boda. Els nens no deien res quan Natàlia els va explicar que es casaria i que viurien en una altra casa. La senyora Enriqueta estava molt contenta pel casament.

### **Capítol XXXVIII**

Natàlia descriu la nova casa on viurà amb l'adroguer. Destaca l'olor familiar de la casa i el llit matrimonial. L'adroguer li diu que no haurà de fer feines, que contractarà algú per això. Els nens comencen a anar a escola i mengen bé.

### **Capítol XXXIX**

Arriba el dia de la boda amb l'adroguer. Natàlia està una mica espantada tot i haver acceptat. No li agrada gaire la casa ni el barri. Explica la cerimònia i el banquet de casament. La Rita balla amb tothom i sembla feliç.

## **Capítol XL**

Natàlia es queda tancada a casa, li fa por sortir al carrer. Només se sent bé a casa seva. De mica en mica s'acostuma a la nova vida. Surten al terrat a dormir a l'estiu. Ella rumia sobre la mort d'en Quimet a la guerra.

## **Capítol XLI**

Els nens fan la primera comunió. La Rita li explica que l'amiga té el pare viu que ha tornat de la guerra, i Natàlia té por que passi el mateix amb en Quimet. La Griselda li diu que té notícies d'en Mateu. Li sembla que la colònia on ha estat el seu fill és molt trista.

## **Capítol XLII**

Natàlia surt cada dia a passejar pel parc. S'inventa històries de coloms per explicar a les altres dones. De vegades enterra plomes d'ocells. Observa els arbres i es distreu així de pensar en el passat.

## **Capítol XLIII**

Passen els anys. La Rita diu que vol ser hostessa de vol. L'Antoni li dona permís per estudiar idiomes encara que Natàlia creu que s'hauria de rumiar més. Un dia l'amo del bar es presenta per demanar casar-se amb la Rita, però ella el rebutja.

## **Capítol XLIV**

L'Antoni pregunta al fill gran què vol fer quan sigui gran. Ell respon que vol ser adroguer com el seu padrastre, per poder-lo ajudar quan sigui vell. L'Antoni creu que hauria de fer carrera, però accepta la decisió del noi.

## **Capítol XLV**

Després de molts intents, la Rita accedeix a casar-se amb l'amo del bar. Natàlia està contenta. El fill gran es queda trist perquè no li agrada la idea, creu que la Rita s'equivoca. Es casaran quan el noi acabi la mili.

## **Capítol XLVI**

Arriba el dia del casament de la Rita amb l'amo del bar. Fan un gran banquet al bar, que ha estat ampliat. La Rita està una mica enfadada però al final balla i riu amb tothom. Natàlia i l'Antoni celebren el seu aniversari de casament.

## **Capítol XLVII**

La Rita marxa de casa després de casar-se. Natàlia es queda buida i té por de sortir al carrer. El fill gran, que ha començat la mili, no vol anar lluny de casa. Un dia sent l'Antoni i el fill parlant que potser l'envien a la guerra.

## **Capítol XLVIII**

Natàlia surt sola i veu l'ombra de la Rita a terra. S'adona del pas del temps i que la seva filla s'ha fet gran. Recorda moments de la infantesa de la Rita. Sap que aviat es quedarà sola a casa amb l'Antoni.

## **Capítol XLIX**

Natàlia surt una nit amb un ganivet sense saber ben bé per què. Vaga pels carrers buits i té al·lucinacions. Quan torna, l'Antoni està espantat perquè no la trobava. Ella s'adona que ha tingut un atac i es reconcilien. S'adormen abraçats, i Natàlia es desperta de nou a la seva vida.

## La Plaça del Diamant: comentari de text

"La Plaça del Diamant" és una novel·la escrita per Mercè Rodoreda, una destacada autora catalana. La novel·la va ser publicada el 1962 i es considera una obra mestra de la literatura catalana del segle XX. Mercè Rodoreda és coneguda per la seva capacitat d'explorar les emocions humanes i les complexitats de la vida quotidiana a través de la seva narrativa.

## Text i obra

"La Plaça del Diamant" narra la vida de Natalia, una dona que viu a Barcelona durant la postguerra civil espanyola. La novel·la explora la seva vida, les seves relacions i les seves experiències mentre navega per un món marcat per les dificultats i els canvis socials de l'època. La obra es caracteritza per la seva profunditat psicològica i la seva capacitat per retratar les emocions i els somnis dels personatges.

## Gènere literari

"La Plaça del Diamant" pertany al gènere de la novel·la realista. La obra destaca per la seva atenció als detalls i la seva capacitat per descriure la vida quotidiana de manera precisa. A més, explora temes relacionats amb les emocions, els somnis i els canvis socials en un context històric específic.

## Forma

La narració està en primera persona i segueix les experiències de Natalia mentre relata la seva vida i les seves relacions a Barcelona. Mercè Rodoreda utilitza un llenguatge clar i descriptiu per crear una imatge del context històric i la vida quotidiana de la protagonista. La novel·la inclou diàlegs que caracteritzen els personatges i avancen en la trama.

En "La Plaça del Diamant," l'autora utilitza descripcions detallades i observacions agudes per crear una imatge vívida de la vida a Barcelona i la

psicologia dels personatges. El seu estil literari reflexiu es presta a l'exploració de les emocions i els somnis dels personatges.

## Contingut

El tema central de "La Plaça del Diamant" és la vida de Natalia i les seves relacions en un context històric marcat per les dificultats de la postguerra civil. La novel·la examina les emocions i els somnis de la protagonista mentre navega per un món canviant i complex. També aborda temes com la repressió, la lluita per la llibertat i les transformacions socials de l'època.

La trama es desenvolupa a través de les vivències de Natalia i les seves relacions, així com els canvis que experimenta al llarg del temps.

## Conclusió

"La Plaça del Diamant" és una obra mestra de la literatura catalana que destaca per la seva capacitat d'explorar les emocions humanes i les complexitats de la vida quotidiana en un context històric difícil. Mercè Rodoreda ofereix una representació autèntica i profunda de les emocions i els somnis dels personatges, i la seva narrativa reflexiva i perspicaç la converteix en una obra literària important.

Personalment, considero que "La Plaça del Diamant" és una lectura que arroja llum sobre les realitats socials i emocionals de l'època i presenta una valenta exploració de les emocions humanes i les transformacions socials. La novel·la continua sent rellevant per a la literatura catalana i la reflexió sobre la vida i la societat, destacant la capacitat de Mercè Rodoreda per abordar temes profunds i complexos a través de la seva narrativa.

## La Plaça del Diamant: anàlisi dels personatges

### Natàlia/La Colometa

Natàlia, també anomenada la Colometa, és la protagonista i narradora de la novel·la. Descriu en primera persona la seva vida des de la infància fins a la vellesa. Natàlia neix en una família humil i conflictiva. El seu pare és alcohòlic i negligent, la seva mare és una dona rígida i religiosa. Per això Natàlia creix sense afecte, dedicant-se a somniar i llegir per evadir-se. Quan és adolescent, treballa en una pastisseria. Allà coneix en Quimet, el seu primer marit, del qual s'enamora immediatament pel seu atractiu físic i per ser el primer home que la tracta amb afecte. Es casen joves i aviat Natàlia s'adona que en Quimet és egoista i irresponsable. Durant la guerra civil espanyola, Natàlia ha de treballar per mantenir la família mentre en Quimet es dedica a activitats polítiques. Finalment, Natàlia creu que en Quimet mor al front. Anys després, Natàlia es casa amb l'Antoni, un home bo i responsable. Malgrat això, Natàlia no se sent realment estimada i es refugia en el món interior i la imaginació. Sovint es descriu com una dona solitària que només viu pels seus fills. Amb l'Antoni té moments de felicitat, però també crisis existencials i el pressentiment constant que en Quimet tornarà. En resum, Natàlia representa l'evolució de la dona durant la primera meitat del segle XX a Catalunya. Malgrat la seva intel·ligència i sensibilitat, les convencions socials i la manca d'afecte familiar la condemnen a una vida de sacrificis i a no desenvolupar plenament la seva personalitat.

### Quimet

Quimet és el primer marit de Natàlia. Quan el coneix, Natàlia el descriu com un home molt atractiu i seductor. Ben aviat, però, Natàlia s'adona que Quimet és irresponsable i egoista. No es preocupa per la família i menysprea Natàlia. Durant la guerra civil, Quimet s'implica en la política però no aporta diners a la llar. Quimet tracta Natàlia sense afecte ni respecte. Li posa el malnom de "Colometa" de manera despectiva. També ignorava els seus desitjos, com la seva obsessió pels coloms que omplien la casa. Quimet finalment mor al front de guerra, deixant Natàlia vídua amb dos fills petits. En resum, Quimet representa l'home egoista i irresponsable de l'època, que anteposa els seus desitjos i aficions als de la família. El seu comportament cap a Natàlia exemplifica la manca de respecte cap a les dones a la primera meitat del segle XX.

### Antoni

Anys després d'enviduar, Natàlia es casa amb l'Antoni, l'adroguer del barri. L'Antoni és tot el contrari de Quimet: responsable, afectuós i preocupat per Natàlia i els seus fills. Per això inicialment Natàlia se sent estimada i protegida. L'Antoni porta l'estabilitat a la vida de Natàlia. Li permet deixar de treballar i li dona tot el que necessita. És pacient i comprensiu amb els seus estats d'ànim. Tanmateix, amb el temps Natàlia s'adona que l'Antoni és una mica avorrit i prefereix la rutina a l'aventura. A més, descobreix que l'Antoni és impotent, un secret que amaga fins i tot després de casar-s'hi. Malgrat les atencions de l'Antoni, Natàlia

no arriba a estimar-lo plenament. De vegades el troba massa passiu i conformista. La seva estabilitat no compensa la manca de passió que Natàlia desitjaria. Per això constantment pensa en Quimet i té por que torni a aparèixer.

## **Senyora Enriqueta**

La senyora Enriqueta és una veïna i amiga de Natàlia. És una dona solitària que viu pendent dels rumors i xafarderies del barri. Sovint critica la manera de ser de Natàlia, tot i que també l'ajuda en moments difícils. Per exemple, li troba feina quan Natàlia es queda vídua. La senyora Enriqueta representa la moral conservadora i les convencions socials de l'època. Reprova la manera de vestir i comportar-se de Natàlia. Per exemple, la critica per acceptar casar-se amb l'Antoni sabent que és impotent, o per permetre que la seva filla Rita tingui pretensions artístiques i no vulgui casar-se jove. Malgrat tot, la senyora Enriqueta constitueix un suport pels moments més crítics de Natàlia, sobretot quan enviuda o quan ha d'internar temporalment el seu fill Antoni en una residència infantil. En el fons, li té afecte tot i considerar-la massa rebel i somiadora.

## **Rita**

Rita és la filla petita de Natàlia. Hereva de la sensibilitat i rebel·lia de la seva mare, Rita es nega a acceptar el paper tradicional de la dona a la Catalunya de postguerra. Somnia a ser artista, viatjar pel món i no vol casar-se jove, com seria el normal en aquella època. Quan Natàlia intenta casar-la amb Vicenç, Rita s'hi nega obstinadament. Vol "veure món" abans de formar una família. Finalment accedeix al matrimoni, però Natàlia intueix que no serà feliç acceptant la vida rutinària d'esposa d'un petit botiguer. Rita representa la nova generació de dones que aspira a decidir la seva pròpia vida. La seva rebel·lia és vista com extravagant i egoista per les dones tradicionals com la seva mare o la Senyora Enriqueta. Però alhora encarna les aspiracions de llibertat i d'aventura de Natàlia, que ella no va poder desenvolupar.

## **Toni**

Antoni és el fill gran de Natàlia. De petit és enviat a viure temporalment a una residència infantil a causa de la pobresa extrema que passa la família. Allà creix fort i corpulent però distant emocionalment de Natàlia. De gran, Antoni s'implica activament en la política d'esquerres, com el seu pare Quimet. No obstant això, és més responsable que Quimet i es preocupa sincerament per Natàlia. De fet, discuteix amb la seva germana Rita quan aquesta es mostra egoista amb la seva mare. Antoni hereta la dualitat del seu pare Quimet: la passió política i l'instint de supervivència. A diferència de Quimet, però, anteposa la família a les seves aficions. Representa l'esperança que la propera generació d'homes superi el masclisme i l'egoisme imperant.

## **Mossèn Joan**

Mossèn Joan és el capellà del barri on viu Natàlia. És un home bondadós que ajuda els necessitats. Per exemple, ensenya Natàlia a llegir i escriure quan ella és una nena. Durant

la guerra civil, mossèn Joan amaga objectes de valor de famílies benestants perquè no siguin confiscats. Després de la guerra, Natàlia i Quimet l'ajuden a escapar a l'exili quan és perseguit per les seves idees progressistes. Mossèn Joan representa una església comprensiva i propera als pobres, oposada a la jerarquia eclesiàstica conservadora. La seva bondat incondicional i la seva amistat són molt importants per Natàlia durant la seva infància.

## **Griselda**

Griselda és l'esposa d'en Mateu, l'amant secret de Natàlia. És descrita com una dona bonica i sofisticada, però frívola. Abandona en Mateu i la seva filla petita per seguir un amant. La bellesa i l'elegància de Griselda constitueixen un contrast frontal amb l'humil Natàlia. Griselda pertany a una classe social superior i té oportunitats que Natàlia no pot ni somiar. Però el seu egoisme resulta xocant fins i tot per la resignada Natàlia, acostumada a anteposar els altres a ella mateixa.

## **Mateu**

Mateu és l'amant secret de Natàlia durant un breu període. Natàlia se sent fascinada per la seva sensibilitat, cultura i tracte afectuós. Mateu representa l'amor romàntic i idealitzat, impossible d'assolir per Natàlia. Malgrat la seva amistat, Natàlia i Mateu mai no arriben a consumir la seva relació. Per Natàlia, Mateu pertany a un món superior, més culte i refinat. Aquesta distància social i les convencions de l'època impedeixen que siguin feliços junts. La tràgica mort de Mateu és un punt d'inflexió per Natàlia. Simbolitza la desaparició de l'únic amor platònic de la seva vida, l'única persona que la va comprendre veritablement. La resignació i la solitud de Natàlia són definitives després de la pèrdua de Mateu.

## **Pares de Natàlia**

Els pares de Natàlia tenen un paper secundari però la seva influència és decisiva. El pare és alcohòlic i no s'ocupa d'ella. La ignorància i la pobresa extrema marquen la infantesa de Natàlia. La mare és una dona resignada i religiosa. Sobrevisu humiliada i aguantant els abusos del marit. No mostra afecte a Natàlia ni li dóna suport. Tot i així, és l'únic referent matern que té Natàlia. L'ambient familiar hostil i carent d'amor explica la manca d'autoestima i seguretat de Natàlia. Cerca desesperadament afecte en els homes, fins al punt d'acceptar relacions abusives que destrueixen la seva dignitat.